

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 2. rujna 2012.

[Video]

Draga braćo i sestre!

U liturgiji riječi ove nedjelje na vidjelo izbija tema Božjeg zakona, njegove zapovijedi: to je bitna sastavnica židovske religije a jednako tako i kršćanske, gdje nalazi svoje puno ispunjenje u ljubavi (usp. Rim 13, 10). Božji je zakon njegova riječ koja vodi čovjeka na njegovu životnom putu, izvodi ga iz ropstva sebičnosti i uvodi u "zemlju" prave slobode i života. Zato se u Bibliji zakon ne promatra kao neki teret, breme i ograničenje koje čovjeka tišti, već kao najdragocjeniji Gospodinov dar, svjedočanstvo njegove očinske ljubavi, njegove volje da bude blizak svome narodu, da bude njegov Saveznik i zajedno s njim ispiše povijest ljubavi. Ovako moli pobožni Izraelac: "Uživat ću u pravilima tvojim, / riječi tvojih neću zaboravit. (...) Uputi me stazom svojih zapovijedi, jer ja u njoj uživam" (Ps 119, 16.35). U Starome zavjetu je Mojsije taj koji u Božje ime prenosi zakon narodu. On, nakon dugog putovanja u pustinji, na pragu obećane zemlje, daje narodu slijedeći svečani proglas: "A sada, Izraele, poslušaj zakone i uredbe kojima vas učim da biste ih vršili i tako poživjeli te unišili i zaposjeli zemlju koju vam daje Jahve, Bog otaca vaših" (Pnz 4, 1). I evo problema: kada se narod nastanio u toj zemlji i bio čuvar zakona našao se u napasti da svoju sigurnost i svoju radost stavi u nešto što više nije Gospodinova riječ: naime, u dobra, u moć, u druga 'božanstva' koja su zapravo isprazna, koja su idoli. Božji je zakon, zacijelo, opstao, ali nije više nešto najvažnije, nije više pravilo života; pretvara se u nešto izvanjsko, kao u neko ruho i pokrov, dok život slijedi druge putove, druga pravila, često sebične pojedinačne i grupne interese. I tako religija gubi svoj izvorni smisao a taj je živjeti u slušanju Boga da bi se vršilo njegovu volju – koja je istina našega bića – i tako živjeti dobro, u pravoj slobodi, i svodi se na prakticiranje sporednih običaja, koji prije zadovoljavaju čovjekovu potrebu da bude u dobrim odnosima s Bogom. A to je velika opasnost svake religije, s kojom se Isus susreo u svome dobu, ali koja se, nažalost, može ustanoviti također u kršćanstvu. Zato Isusove riječi u današnjem Evanđelju upućene protiv

pismoznanaca i farizeja moraju i nas potaknuti na razmišljanje. Isus ponavlja riječi proroka Izaije: "Dobro prorokova Izaija o vama, licemjeri, kad napisa: Ovaj me narod usnama časti, a srce mu je daleko od mene. Uzalud me štiju naučavajući nauke - uredbe ljudske" (Mk 7, 6-7; usp. Iz 29, 13). A zatim zaključuje: "Napustili ste zapovijed Božju, a držite se predaje ljudske" (Mk 7, 8).

I apostol Jakov, u svojoj poslanici, upozorava na opasnost lažne religioznosti. On piše kršćanima: "Budite vršitelji riječi, a ne samo slušatelji, zavaravajući sami sebe" (Jak 1, 22). Neka nam Djevica Marija, kojoj se sada obraćamo u molitvi, pomogne da otvorena i iskrena srca slušamo Božju riječ, da bi ona svakoga dana upravljala naše misli, naše odluke i naša djela!

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana